

Cred totuși că românul va face tot ce poate

Nicu Hăloiu

Cred totuși că românul va face tot ce poate

...

Suntem de-acum împinși pe un drum aparte
Către o eră nouă, ciudată și străină,
Cu mai puțină viață și mai multă moarte,
Dar mai ales, departe de lumină!

...

Suntem mânați din spate de-o haită de hiene,
Nu mai e nimic din ce-a fost înainte,
Vom fi chemați la slujbe în sunet de sirene,
Turmă disciplinată, dresată și cuminte!

...

Vom purta implanturi și cipuri cu programe,
Ne vom muta treptat din oameni în roboți,
Și nu ne va fi sete și nu ne va fi foame,
Și toți vom fi ca unul, identici vom fi toți!

...

Nu vom mai pierde timpul la școală în zadar,
Vom fi dresați cu toții simplu și selectiv
Ne-or implanta în creier doar ce-i necesar,
Ca fiecare-n parte să fie productiv!

...

Nu vor mai fi bănci, magazine, bani
Dar vom primi la timp tot ce-i necesar,
Nu vor mai fi bogați, nu vor mai fi sărmani,
Va fi doar un guvern, puternic, planetar!

...

Iar dacă-n noua eră nu va fi lumină,
Și va dispărea din noi setea de libertate,
Chiar dacă noua eră va mirosi a moarte,
În orice caz va fi mai multă disciplină!

...

Și dacă totul pare că va fi inuman,
Și din ce ne-așteaptă multe ni se ascund,
Se urmărește, însă, ceva, ceva mai blând,
Să se implementeze modelul coreean!

...

Acolo totul este sub cel mai strict control,
Dar mă întreb că dacă vom fi toți ca unul,
Când va vedea că-n jur este chiar nasol,
În era asta nouă, ce-o face el, românul?

...

Cred totuși că românul va face tot ce poate

POEZII ONLINE

Să se-adapteze și el la era asta nouă,
Cum a făcut o viață, va da tare din coate
Și își va trage partea cu mâinile-amândouă!